

koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben

- als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek

Te tussen 21 januari 2003 en 16 mei 2003

In overtreding met artikelen 2, 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197 en 204 van het decreet dd. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, de bij de artikelen 99 en 101 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op een terrein

- zijnde een perceel grond
- gelegen te
- grootte
- ingeschreven op het kadaster te
- onder sectie
- eigendom van _____ en _____,

namelijk door houten ramen te vervangen door PVC-ramen in strijd met de op 21 januari 2003 verleende stedenbouwkundige vergunning:

Gelet op de processtukken .

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering .

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging .

Het strafbaar feit

Gelet op de objectieve elementen in het strafdossier en de verklaringen van beklaagden is de tenlastelegging bewezen in de aangehaalde incriminatieperiode.

De strafmaat :

De beklaagden hebben thans de toestand geregulariseerd.

Rekening houdend met de ernst van het feit, het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagden, en het gegeven dat de toestand inmiddels geregulariseerd werd, is de volgende maatregel wettig en passend.

Beklaagden hebben nog geen veroordeling hebben opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden ; de feiten lijken niet van aard bestraft te moeten worden met een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar of met een zwaardere straf .

Overwegende dat een opschorting van de uitspraak verantwoord voorkomt en mag toegestaan worden rekening gehouden met het goed verleden van de beklaagde.

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in de tenlastelegging en op de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935 ;
  - 162-194 van het Wetboek van Strafvordering
  - 2- 40- 66 van het strafwetboek ;
  - 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000;
  - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997
  - invoering euro-
  - EU-verordening nr.974/98 van de raad van 3 mei 1998 - invoering euro -
  - 3, 6 wet 29 juni 1964 ;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen ;

Rechtsprekend op tegenspraak :

Gelast voor de eerste en de tweede beklagde telkens de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van drie jaar.

Veroordeelt elke beklagde tot de helft van de kosten van de strafvordering belopend tot heden 103,68 EUR en legt elke beklagde een vergoeding op van 28,84 EUR overeenkomstig art. 77 KB 27 april 2007.

Stelt vast dat de herstellvordering van het openbaar ministerie thans zonder voorwerp is geworden nu de toestand geregulariseerd is.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 19 december 2007
Aanwezig:

alleenzetelend Rechter
Substituut Procureur des Konings
Griffier.